

מהחושך. (ולעולם) תִּקְוֶנָה דְּחֻוֹרָא מַאי הִיא תִּיקוֹן הַמְרָאָה הַלְבָן וְיוֹפְיוֹ
 מִחוּ אֹיבָמָא, אֲלִמְלָא אֹיבָמָא לָא אֲשַׁתְּמוּדַע חֻוֹרָא מְרָאָה
 הַשְּׁחוּר, כִּי אֲלִמְלָא הַשְּׁחוּר לֹא הִיָּה נִיכֵר מְרָאָה הַלְבָן בְּיוֹפְיוֹ, וּבְגִין אֹיבָמָא,
 אֲסַתְּלִיק חֻוֹרָא וְאֲתִיקֵר וּבִשְׂבִיל הַמְרָאָה הַשְּׁחוּר עוֹלָה הַמְרָאָה הַלְבָן
 וּמִתְכַבֵּד וּכְמוֹ דֶּרֶךְ הַמְצִיירִים שְׂכָדִי לִיתֵן נוֹי לְצַבַּע הַלְבָן לִיפּוֹתוֹ עוֹשִׂים לוֹ שְׂפָה סְבִיב בְּצַבַּע
 שְׁחוּר. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, מְשָׁל לְמַתּוֹק בְּמַר, דְּלֹא יָדַע
 אֵינְשׁ טַעְמָא דְּמַתִּיקָא, עַד דְּטַעִים מְרִירָא שְׂאִין אָדָם יוֹדַע טַעַם
 הַמַּתּוֹק עַד שְׂטוּעַם טַעַם מַר, מֵאַן עָבִיד לְהֵאִי מְתִיקָא מַה עָשָׂה לְאוֹתוֹ
 הַטַּעַם הַמַּתּוֹק שְׂבִיּוֹ. הָוִי אֹמֵר הֵאִי מְרִירָא הוּי אֹמֵר זֶהוּ טַעַם הַמַּר
 שְׁהִרְגִישׁ לִפְנֵי כֵן כִּי כַּדִּי לְדַעַת שִׁיעוּר מִתִּיקוֹת הַדְּבַר צְרִיךְ קוֹדֵם טַעִמְתּוֹ לְטַעוֹם טַעַם הַמַּר
 וְאַחֲ"כֵן יִטַּעֵם טַעַם הַמַּתּוֹק אִם יוּכַל לְהַעֲבִיר הַמְרִירוֹת בְּטַעְמוֹ עֵי"כֵן נִכְיֵר שְׂטַעְמוֹ הַמַּתּוֹק גְּדוֹל
 וּמְשׁוּבָח (אוֹר הַחֲמָה). וְהֵינּוּ דְּכֹתִיב וְזֶהוּ שְׂכָתוּב, (קַהֲלַת ז) גַּם אֵת זֶה
 לְעוֹמֵת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים שְׁעָשָׂה הַקַּב"ה אֵת הַקְּדוּשָׁה לְעוֹמֵת הַסְּט"א זֶה
 מִנְּגִד וְהִפְיֵךְ לְזֶה כַּדִּי שְׁעֵי"כֵן תּוֹכֵר הַקְּדוּשָׁה. וְכֹתִיב וּכְתוּב (דף מ"ח ע"א) (קַהֲלַת ז)
 טוֹב אֲשֶׁר תִּאָּחֹזוּ בְּזֶה בְּחִכְמַת הַתּוֹרָה הָאֲמִיתִית וְגַם מְזֶה אֵל תִּנְחַ
 יְדֶךָ הֵינּוּ מִסְבְּרוֹת הַשְּׁטוֹת כַּדִּי שְׂבִשְׁלִילַת הַשְּׁטוֹת תּוֹכָה יוֹתֵר לְהַבִּין הַחֲכָמָה לְאֲמִיתָהּ.

ארבע מדרגות בבן אדם: אדם, גבר, אנוש, איש

תָּאנָא בְּכַמָּה דְּרַגִּין אֲתִיקֵרִי בְּרֵי נֶשׂ וּשְׂנִינּוּ, בְּכַמָּה מְדַרְיָגוֹת נִקְרָא
 הָאָדָם: אָדָם, גְּבַר, אָנוּשׁ, אִישׁ. וְהֵם ד' מְדַרְיָגוֹת אָדָם כְּנִגְד

הַלִּימוֹד הַיּוֹמִי

לְעֵינַי הַרְבֵּי יַעֲקֹב יוֹסֵף בֶּן מִרְגְּלִית זַע"ל

נשמה דאצילות נקרא אדם וכנגד נשמה דבריאה נקרא גבר, ומצד רוח דיצירה נקרא איש ומצד נפש דעשיה נקרא אנוש **גְּדוֹל שְׁבִכְלָם אָדָם**. ומדריגה הגדולה שבכולם

היא מדריגת אדם שהוא כנגד נשמה דאצילות היינו ז"א אחר שכבר נשלם במוחין דגדלות

ויש לו עשר ספירות ושם מ"ה גי' אד"ם (משום) **וְכִתִּיב** (בראשית א) **וַיִּבְרָא**

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ. ו**כִּתִּיב** (בראשית ט) **כִּי בְצִלְמֵ**

אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם. **וְלֹא כְּתִיב, גִּבּוֹר, אֲנוּשׁ, אִישׁ**.

ומוכח שמדריגה העליונה שהיא אדם היא צלמו ודמותו דז"א והוא הנברא בצלם אלהים

שהרי לא כתוב בצלם אלהים עשה את אנוש או את הגבר או את האיש **אָמַר רַבִּי**

יְהוּדָה אִי הֵכִי וְהָא כְּתִיב שאל רבי יהודה מרבי יצחק אם כך הוא שמדרגת

אדם היא הגבוהה משאר המדרגות והרי כתוב (ויקרא א) **אָדָם כִּי יִקְרִיב מִמֶּנּוּ**

קָרְבַּן לַיהוָה. (וְלֹא גִבּוֹר, אֲנוּשׁ, אִישׁ) **מֵאֵן בְּעֵי לְמִקְרַב קָרְבָּנָא**

מֵאֵן דְּאִיהוּ חֲטָאָה ומי הוא זה שצריך להקריב קרבן מי שהוא בעל חטא

וְכִתִּיב אָדָם ובכל אופן כתוב אדם כי יקריב וקשה איך אדם שיש לו נשמה דז"א

דאצילות יחטא ויצטרך להביא קרבן והרי מי שהוא במעלה כזו אין חטא בא על ידו.

מדרגת אדם שהוא מביא קרבן עולה שעולה לריח ניחוח לפני הקב"ה

אָמַר רַבִּי יִצְחָק תָּא חֲזִי קִיּוּמָא דְּעֵלְמָא דְּעֵלְאִין

וְתַתְּאִין, הוּא קָרְבָּנָא השיב רבי יצחק לרבי יהודה בא וראה טעם

הדבר שקיום העולם שלמעלה ושלמטה הוא קרבן עולה **נִיחָא דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ**

הוּא שהוא עולה לריח ניחוח לפני הקב"ה ועליו רק נאמר אדם כי יקריב שהרי על חטאת

ואשם נאמר נפש כי תחטא ולא אדם **וּמֵאֵן אֶתְחַוֶּי לְמִקְרָב קַמִּיהָ הָאִי**
נְיִיָּהָּ ומי הוא זה הראוי להקריב הקרבן עולה לעשות נחת רוח לפניו ית', **הָיִי**
אוֹמֵר הָאִי אָדָם, דִּיקִירָא מִכְּלָא הוי אומר זהו מדרגת אדם שהוא
המדרגה הגבוהה וחשובה מכולם.

שם אדם הוא המעולה והמוזכך מכולם

אָמַר לִיהִ אִי הָכִי הָא פְּתִיב שאל עוד רבי יהודה לרבי יצחק אם כן הוא
ששם אדם הוא המעולה בכולם והרי כתוב **אָדָם כִּי יְהִיָּה בְּעוֹר**
בְּשָׂרוֹ וְגו', וְהָיָה בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֹנֵעַ צָרַעַת ואיך יתכן שאדם שיש
לו נשמה דאצילות יענש בצרעת על עוונותיו והרי אין שם במקום כזה השגה אל הקליפות.
אָמַר לִיהִ, לְהָאִי בְּעֵי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדַכָּאָה יִתִּיר
מִכְּלָא השיב לו רבי יצחק אדרבה לזה שיש לו נשמה דאצילות אם חטא בלשון הרע
רוצה הקב"ה לזככו ולטהרו יותר מהר מכולם, **דִּמְאֵן דִּיאִיהוּ בְּדִרְגָּא**
עֲלָאָה דְכְּלָהוּ, לָא לִיתִיב הָכִי כי אין ראוי שמי שהוא במדרגה עליונה
על כולם ישב כך וטומאתו עליו בלא שיחזור בתשובה.

באדם כתוב והובא אל הכהן

וּבְגִין כִּן פְּתִיב בְּאָדָם ולכן גם כתוב באדם שקיבל צרעת **וְהוֹבָא אֶל**
הַכֹּהֵן וּבָא לָא פְּתִיב, אֶלָּא וְהוֹבָא ולא כתוב ובא אל הכהן
אלא והובא, **דְּכָל מְאֵן דְּחָמִי לִיהִ, אֶתְחַיִּיב בִּיהָ לְאֶקְרוּבִי**

הלימוד היומי

לע"נ הר"י יעקב יוסף בן מרגלית זצ"ל

קָמִי בְּהֵנָּה לְלַמְדֶּךָ שְׁכַל מִי שְׂרֹוּאָה אוֹתוֹ מִתְחַיֵּיב לְהִבְיֵאוּ אֶל הַכֹּהֵן, דִּדְיוֹקָנָא
 קְדִישָׁא לָא לִיתִיב הֶכִי כְּדִי שְׁעֻלָּם הַקְּדוּשׁ 'אָדָם' לֹא יֵשֵׁב כִּךְ בְּטוֹמְאָתוֹ.
 וּכְתִיב אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בּוֹ נִנְעֵ בְּרֵאשׁ אוֹ בּוֹזֵקֵן וְרֵאָה הַכֹּהֵן
 אֶת הַנִּנְעֵ וְגו', וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרוֹת
 וְגו', וְלֹא פְתִיב בְּהוֹ וְהוֹבָא וְרֵאָה הַכֹּהֵן וְלֹא כְּתוּב בְּהֵם וְהוֹבָא כְּמוֹ לַגְּבִי

• אדם •

משה רבנו לעומת ישראל נקרא אדם ועבד לקב"ה

אָמַר לִיהוָה, וְהָא פְתִיב (במדבר יב) וְהָאִישׁ מוֹשֶׁה, (שמות לב) כִּי
 זֶה מוֹשֶׁה הָאִישׁ, אִמָּאִי לָא אֶקְרִי אָדָם שֶׁאֵל עוֹד רַבִּי

יהודה לרבי יצחק והרי במשה רבנו כתוב והאיש משה ולמה לא נקרא אדם. אָמַר
 לִיהוָה הִשִּׁיב לּוֹ רַבִּי יִצְחָק מְשׁוּם דִּיאֶקְרִי עֶבֶד לְמַלְכָּא מְשׁוּם שְׁמֵשׁה רַבְּנּוּ
 ע"ה נקרא עבד לקוב"ה, דְּכְתִיב, (במדבר יב) לֹא בֵּן עֶבְדִּי מוֹשֶׁה. וְכֵן
 (יהושע א) מוֹשֶׁה עֶבְדִּי וְאִמְנָם אַע"פ שְׁנֵאמַר בּוֹ עֶבֶד אֵינְן הַכוּוּנָה שְׁהוּא עֶבֶד כְּלָפִי

שאר בני אדם אלא כך הוא כלפי קוב"ה אבל ודאי שלגבי עם ישראל משה רבנו היה מלך
 וְלֹא עֶבֶד וְאוּף הֶכִי אֶקְרִי אִישׁ לְגַבִּי אָדָם דְּלְעִילָא וְלִכְּן גַּם מֵה
 שְׁהוּא נִקְרָא אִישׁ כִּךְ הוּא שְׁלַגְבִּי אָדָם הַעֲלִיּוֹן ז"א דְּאֶצִּילוֹת הוּא אִישׁ אֲבָל בְּעֶרְךָ בְּנֵי אָדָם

ודאי שהוא נקרא אדם.